

ja, der er endog her bagved mig blevet holdt et lille Gruppemøde, medens Sagen har været til Behandling, det har aldeles ikke afficeret Gruppen. Dette Forslag er imidlertid ingen Spøg, det er tværtimod meget alvorligt. Jeg mindes en Gang, jeg skulde staa som Ordfører for Forslaget, at et Medlem af Reformpartiet sagde til mig: „At De gider!“ „At De gider“ — gentog han — „staa frem Aar for Aar og forelægge et Forslag, som intet Menneske vil høre paa.“ Ja, det er netop Hemmeligheden: at vi gide. Vi vide nemlig, hvor nødvendigt det er, at vi faa en Lovgivning paa dette Omraade, thi vi høre til en Klasse, der har følt Ulemperne ved de bestaaende Forhold.

Den ærede Ordfører for Reformpartiet tog meget skikkeligt paa Forslaget, jeg skal ikke sige andet, men han fremkom dog med adskillige Betragtninger, der var netop saa overfladiske, som man kunde vente. Han ræsonnerede ud fra sin egen Synskreds, den, han kan erhverve sig ovre i det fjerne Vestjylland, men uden at sige noget nedsættende om det ærede Medlem maa jeg dog paastaa, at han ikke har set sig vidt nok om til at kunne tale med fornøden Vægt om dette Spørgsmaal. Det viste hans Ord. Han sagde, at han ikke vidste, om dette, at der skaffes Industriarbejderne eller Arbejderne i Almindelighed kortere Arbejdstid, vilde være til deres Gavn. Hjemme hos os, sagde det ærede Medlem, se vi ofte, at naar Arbejderne ere færdige med deres Arbejde, gaa de hen og spille Kort. At det i og for sig skulde være en Forbrydelse, kan jeg ikke se, for det kan være en meget opbyggelig og nyttig Beskæftigelse. (Afbrydelse). Ja, jeg anser det for en meget god Tankegymnastik, og jeg er vis paa, at mange ærede Medlemmer tilbringe deres Tid, naar de ikke ere her i Tinget, med at spille Kort. Det er ogsaa paastaaet, at Arbejderne i deres Fritid gaa paa Værtshus. Ja, der er naturligvis nogle, der gøre det, men deres Tal bliver mindre og mindre. Det er paapeget af det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen), at den flittige Benyttelse af de i den sidste Menneskealder oprettede kulturelle Anstalter hidrører netop fra den vaagnende Erkendelse hos Arbejderne af, at de bør skaffe sig Udvikling. Det kan imidlertid ikke nytte, at man paa den ene Side vil udvikle Kulturen ved bedre Skolegang, Aftenskoler osv., naar man samtidig bibeholder de nuværende Tilstande i Industrien, som kræve betydeligt mere intensivt Arbejde af Arbejderne. Hvad de have

vundet ved Forkortelse i Arbejdstiden, tabe de ved det forcerede Arbejde, saa at deres Anstrengelser i hvert Fald ikke blive mindre end tidligere med den forholdsvis længere Arbejdstid. Det er selvfølgelig ikke rigtigt, at en Forkortelse af Arbejdstiden ikke skulde være til Gavn for Arbejderne. Jeg henviser her blot til den Arbejderklasse, vi have nu, og den, vi havde for 30 Aar siden, der er en betydelig Forskel. Det ved det ærede Medlem ogsaa, han har levet længe nok til at vide det.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har en egen Ævne, naar der fra vor Side fremkommer et socialt Forslag, til at vise sig som den varmeste Ven af den Grundtanke, der ligger bag Forslaget skal blot ikke være saadan. Altid, naar Socialdemokraterne fremkomme med sociale Forslag, høre vi: Ideen har skam noget paa sig, men det skal blot ikke være saadan. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds opstillede fire Punkter, hvor han mente, man burde lovgive. Jeg kunde ligesom det ærede Medlem fra Aarhus ønske, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vilde fremkomme med disse Ønsker i Forslags Form, ikke lade det blive ved fromme Tanker alene, men fremsætte positive Lovforslag, saa at vi kunde se, at det er hans Alvor. Saa længe jeg ikke ser det paa Prent, nærer jeg en stille Formodning om, at Ønskerne kun fremsættes for at give vort Forslag en pæn Begravelse og kaste Sand paa det.

Det ærede Medlems første Punkt var, at Industrier, som ere skadelige for Sundheden, skal man lovgive om. Men det er jo det, vi sige, at de fleste Industrier ere. Vi have her og tidligere paavist, at der er Industrier, som ere i den Grad skadelige for Sundheden, at de, som paavist af det ærede Medlem fra Maribo (Rørdam), afføde ligefremme Fagsygdomme, specielle for det enkelte Fag. Vi have saaledes Lungesygdomme, som ere specielle for Stenhuggere, der indaande Sandstensstøv under deres Arbejde. En betydelig forkortet Arbejdstid under gunstige Forhold vil sikkert modarbejde den Sygdom betydeligt. Jeg vil henstille til det ærede Medlem at paapege, hvilke Fag han mener ere skadelige for Sundheden, og som efter hans Mening ere værdige til at lovgives om.

Saa sagde det ærede Medlem for det andet, at Industriarbejde for Kvinder er en Ulykke for den kommende Slægt, vi skulde i højere Grad tage os af Kvinden